

prima instanță: A. Sandu  
instanța de apel: M. Anton, A. Panov, T. Pelin

dosarul nr. 3ra-780/14

## ÎNCHEIERE

09 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al  
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul      Svetlana Filincova,  
Judecătorii                      Galina Stratulat, Iurie Bejenaru,

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Întreprinderea Individuală „Anatol-S & TVR”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Individuală „Anatol-S & TVR” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Ialoveni cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2014, prin care a fost admis apelul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Ialoveni, casată hotărîrea Judecătoriei Ialoveni din 17 decembrie 2013 și emisă o hotărîre nouă de respingere a acțiunii,

### c o n s t a t ă

La 26 septembrie 2012 ÎI „Anatol-S & TVR” a depus cererea de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-1 Ialoveni cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că prin decizia IFS Ialoveni nr. 116 din 06 august 2012 i-a fost aplicată sancțiune financiară sub formă de amendă în sumă de 50 000 lei pentru comercializarea băuturii alcoolice marcată cu timbru de acciz fals.

Consideră reclamantul că decizia de sancționare cu amendă este ilegală și solicită anularea ei, invocînd că la 15 ianuarie 2009 ÎI „Anatol-S & TVR” a încheiat contract cu SRL „Rumitox” care și asigură aprovizionarea cu băutură alcoolică de marca „Roua Moldovei”. La 06 martie 2012 au fost aduse spre realizare de către SRL „Rumitox” 2 sticle de băutură alcoolică „Roua Moldovei”, volum 0,5 l, producător „Produse cerealiere Nord”, data îmbutelierii 24 octombrie 2011, procurată în baza facturii fiscale seria FV 7975806 din 06 martie 2012, la care tot la 06 martie 2012, în cadrul controlului fiscal operativ s-a depistat timbru de acciz fals.

Invocă reclamantul că nu ÎI „Anatol-S & TVR” produce și marchează această băutură cu timbre de acciz și deci nici nu poate purta răspundere pentru timbru de acciz fals.

Astfel, vinovat se face doar agentul economic care desfășoară activitate în domeniul fabricării și circulației alcoolului etilic și a producției alcoolice și care a aplicat acest acciz fals.

Cere reclamantul ÎI „Anatol-S & TVR” anularea ca ilegală a deciziei Inspectoratului Fiscal de stat Ialoveni nr. 116 din 06.08.2012, prin care a fost aplicată sancțiune financiară sub formă de amendă în sumă de 50000 lei pentru comercializarea de mărfuri cu timbre de acciz „Timbre de acciz” falsificate.

Prin hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 17 decembrie 2013 acțiunea a fost admisă, dispunându-se anularea deciziei Inspectoratului Fiscal de stat Ialoveni nr. 116 din 06 august 2012 despre aplicarea sancțiunii financiare sub formă de amendă în sumă de 50000 lei pentru comercializarea de mărfuri cu timbre de acciz „Timbre de acciz” falsificate.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, IFS Ialoveni a depus apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2014 a fost admis apelul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Ialoveni, casată hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 17 decembrie 2013 și emisă o hotărâre nouă de respingere a acțiunii.

La adoptarea soluției instanța de apel a concluzionat că în conformitate cu art. 12 al Hotărârii Guvernului nr. 212 din 04 aprilie 1995 despre aprobarea Regulilor de comercializare cu amănuntul a băuturilor alcoolice, se interzice recepționarea producției alcoolice în cazul în care producția nu este marcată în modul stabilit.

Conform art. 14 din Regulile de comercializare cu amănuntul a băuturilor alcoolice, înainte de a introduce producția alcoolică în sala comercială, vânzătorul este obligat să verifice calitatea lor după aspectul exterior.

Conform art. 11 Regulile de comercializare cu amănuntul a băuturilor alcoolice, producția alcoolică se recepționează conform calității și cantității, aspectului și designului îmbutelierii și ambalajelor (modul de astupare, etichetare, sigilare, marcare etc.).

Din normele menționate se deduce că vânzătorii, conducătorii și alte persoane cu funcții de răspundere din întreprinderile de comerț cu orice forme organizațional-juridice poartă răspundere pentru încălcarea pentru comercializarea băuturilor alcoolice falsificate și necalitative în conformitate cu legislația în vigoare.

După cum rezultă din materialele dosarului, în rezultatul controlului fiscal prin metoda verificării operative, efectuat la data de 06 martie 2012 la magazinul

situat în or. Ialoveni, str. Alexandru cel Bun 15, a fost întocmit actul de control fiscal nr. 1-575138 din 06 martie 2012, au fost verificate elementele de protecție ale timbrului de acciz cu raze ultraviolet și cu raze infraroșii, stabilindu-se comercializarea producției alcoolice anume la sticla de vodcă „Roua Moldovei”, volum 0,5 l producător SRL „Produse Cerealiere Nord”, data îmbutelierii 24 octombrie 2011, procurată de către contribuabil în baza facturii fiscale seria FV nr. 7975806 din 06 martie 2012, de la SRL „Rumitox”, marcată cu timbru de acciz nr. 110300731 1058, suspectat de a fi contrafăcut.

Prin raportului de constatare tehnico-științifică a Ministerului Afacerilor Interne nr. 2043 din 25 mai 2012, care nu a fost contestat de ÎI „Anatol-S & TVR”, producția alcoolică s-a constatat a fi falsificată fiind întocmit actul de control nr. 1-579889 din 20 iulie 2012. Conform acestuia act s-a concluzionat, că contrar prevederilor art. 5 alin. 2 pct. h al Legii nr. 1100 din 30.06.2000 cu privire la fabricarea și circulația alcoolului etilic și a producției alcoolice, agentul economic comercializa producție alcoolică nemarcată în modul stabilit cu Timbru de acciz. Blancheta timbrului de acciz pentru băutura alcoolică tare cu care a fost marcată sticla de vodcă „Roua Moldovei”, volum 0,5 l producător SRL „Produse Cerealiere Nord”, din magazinul situat în or. Ialoveni, str. Alexandru cel Bun 15, este falsificată.

Din circumstanțele analizate, Colegiul Civil al instanței de apel a conchis că aplicarea sancțiunii pentru încălcarea admisă de către ÎI „Anatol-S & TVR” se încadrează în limitele legale, întrucât, în cazul în care contribuabilul comercializează, transportă sau depozitează mărfuri fără timbre de acciz sau cu timbre de acciz falsificate ori nevalabile, în conformitate cu prevederile art.262 al. (l) Cod Fiscal, se sancționează cu o amendă în mărime de 50 000 lei.

ÎI „Anatol-S & TVR” a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea lui, casarea deciziei recurate și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că ÎI „Anatol-S & TVR” nu avea cum să depisteze autenticitatea mărcii de acciz, deoarece la controlul vizual, marca de acciz de pe sticla de vodcă nu avea semne vizibile de fals, iar amplasarea acesteia sub pelicula transparentă a producătorului necesită aplicarea mecanismelor tehnice speciale. Instanța de apel a considerat că ÎI „Anatol-S & TVR” a fabricat marca de acciz falsă, a pus în circulație această sticlă, nerecunoscând existența unui contract de livrare a mărfii încheiat cu SRL „Rumitox” care asigură aprovizionarea cu băutura alcoolică de marca „Roua Moldovei”.

La fel, menționează că concluziile instanței de apel expuse în deciziei vin în contradicție cu probele administrate.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎI „Anatol-S & TVR” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizînd actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că argumentele formulate în recurs se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei.

Instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs, în esența lui, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, cărora instanța de apel le-a dat o apreciere corectă, avînd la bază cumulul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform cerințelor art. 130 CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins. Or recursul, exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de ÎI „Anatol-S & TVR” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de Întreprinderea Individuală „ÎI „Anatol-S & TVR” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru